

C G C

1. Wie - rzyć mnie, Pa - nie, ucz; mo - dlić się ucz!
 2. Wie - rzyć mnie, Pa - nie, ucz; mo - dlić się ucz!
 3. Wie - rzyć mnie, Pa - nie, ucz; mo - dlić się ucz!

D G

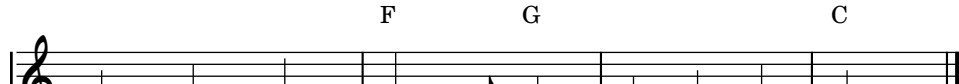
1. Uf - nie jak dzie - cię swe, mo - dlić się ucz!
 2. Wia - ra jest skar - bem душ, mo - dlić się ucz!
 3. Śpiesz - nie u - cho - dzi czas, mo - dlić się ucz!

F G C

1. Pa - nie, niech w ser - cu mi pło - mień mi - ło - ści tli,
 2. Du - chem ma - dro - ści wiedz, o - gień mi - ło - ści wznieć,
 3. Wej - rzyj na sła - bość ma i ma - ło - wier - ność młą,

F G C

1. bym du - szę od - dał Ci, mo - dlić się ucz!
 2. chcę go w swym ser - cu mieć, mo - dlić się ucz!
 3. daj mi zwy - cię - żyć ją, mo - dlić się ucz!

Podobnie i Duch wspiera nas w niemocy naszej; nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach. A Ten, który bada serca, wie, jaki jest zamysł Ducha, bo zgodnie z myślą Bożą wstawia się za świętymi.

Rzym. 8:26-27